

Arrest

nr. 55 066 van 27 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VANMARCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit het dorp Carrabreg I Ulët in de gemeente Deçan (Kosovo) en bent u in het bezit van het Kosovaarse staatsburgerschap. U was niet politiek actief in Kosovo. In september 2009 bevond u zich in een café in Deçan samen met uw vriend L.(...) L.(...) toen er onverwacht drie onbekende personen binnenkwamen en uw vriend meenamen. Buiten het café werd hij door hen bedreigd, uitgescholden en geslagen. U probeerde tussenbeide te komen en kreeg te horen dat ze later met u hiervoor zouden afrekenen. Zijn belagers liepen vervolgens weg en u bracht uw vriend naar het ziekenhuis. Uw vriend liet weten dat hij zelf in het duister tast wie deze personen zijn of waarom ze hem viseerden. De volgende dag werd u over deze gebeurtenis ondervraagd door de politie in Deçan. De politie was voorheen ook ter plaatse gekomen en

had daar getuigen ondervraagd. L(...) werd één dag na u door de politie gehoord. Er werd evenwel niemand voor deze feiten opgepakt. De identiteit van de daders is ook nog niet achterhaald. Toen u op 17 oktober 2009 samen met uw familie op terugweg was van Dubravë naar Carrabreg I Ulët, werden jullie net voor aankomst bij u thuis door drie onbekende gemaskerde en gewapende Albanezen gestopt. Deze hadden het op u gemunt. Ze scholden u uit, trokken u uit de wagen en begonnen u te slaan. U weet niet wie deze personen waren en wat ze van u wilden. U vermoedt evenwel ernstig dat dit incident verband houdt met voornoemde gebeurtenis. Uw belagers refereerden immers naar deze gebeurtenis in het café. Ze maanden u aan hiervan geen grote zaak te maken. Met uw verwondingen werd u opgenomen in het medische centrum in Deçan. Uw vader en uw oom zijn de volgende dag naar het politiekantoor van Deçan gegaan om aangifte te doen van deze feiten. U had uw vader evenwel afgeraden dit te doen. Momenteel zou de politie samen met de gemeentelijke rechtbank van Deçan het onderzoek naar deze gebeurtenissen voeren. Er zou evenwel nog geen doorbraak zijn in hun onderzoek. De identiteit van de daders is hen nog steeds onbekend. Op 19 november 2009 reisde u met een toeristenvisum naar België om hier een bezoek te brengen aan uw broer. Na het verstrijken van uw visum keerde u op 7 februari 2010 terug naar Kosovo. Na uw terugkeer verbleef u meer bij uw oom in Prishtinë. Op 12 maart 2010 werd uw vader 's avonds onderweg van Beleg naar Carrabreg I Ulët onverwacht door vier gemaskerde personen tegengehouden. Ze vroegen hem waar u was en begonnen uw vader uit te schelden. Ze zeiden dat ze zaken met u te regelen hadden. Er ontstond een woordenwisseling waarna ze vertrokken. De volgende dag deed uw vader van deze gebeurtenis aangifte bij de politie van Deçan die deze zaak ernstig nam. U vermoedt dat het andermaal om dezelfde personen gaat die u viseren omdat u toen uw vriend geholpen hebt. Op 21 mei 2010 werd rond de middag bij u thuis door onbekende gemaskerde personen op de deur geklopt. U verbleef op dat ogenblik in Prishtinë. Enkel uw ouders waren aanwezig. Deze personen vroegen of u er was en bedreigden uw vader. Uw vader liet hen niet binnen en uiteindelijk zijn ze weggegaan. Uw vader meldde deze gebeurtenis nog diezelfde dag bij de politie van Deçan. Op 23 mei 2010 werd u hierover ondervraagd door diezelfde politie. Uiteindelijk deden deze gebeurtenissen u beslissen Kosovo te verlaten. Op 19 juni 2010 verliet u Kosovo en reisde u illegaal naar België. Op 23 juni 2010 kwam u hier in België aan en twee dagen later vroeg u asiel aan. Na uw vertrek werd uw vader eind augustus 2010 in Kosovo het slachtoffer van een aanslag. In de nabijheid van jullie woning was hij toen op de voor hem gewoontelijke plaats vuilnis aan het verbranden toen er zich op die plaats een ontploffing voortdeed. Het zou gaan om een mijn die daar lag en die door deze verbranding tot ontploffing is gekomen. U vermoedt dat deze mijn daar werd geplaatst door uw belagers. Uw vader geraakte lichtgewond. De politie kwam toen ter plaatse en startte een onderzoek. Wat overbleef van de mijn werd meegenomen voor onderzoek, omstanders werden vragen gesteld, uw vader werd meegenomen voor ondervraging en sindsdien krijgen uw ouders speciale politiebescherming. De politie komt af en toe langs om te vragen of er zich verdachte zaken hebben voorgedaan. Ter staving van uw identiteit en uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart uitgereikt op 26 maart 2009; uw rijbewijs uitgereikt door UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) op 22 september 2006; uw geboorteakte uitgereikt in Deçan op 28 mei 2010 en tenslotte een getuigenverklaring opgesteld op 4 juni 2010 in Deçan.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas op de helling wordt gezet doordat u geen enkel overtuigend document kunt voorleggen van de door u aangehaalde problemen, terwijl dit redelijkerwijze in uw geval kan verwacht worden. Ter staving van uw asielaanvraag legde u weliswaar een getuigenverklaring neer opgesteld op 4 juni 2010 te Deçan, waarin uw asielmotieven worden hernomen. Deze getuigenverklaring werd evenwel opgesteld door uw vader, H(...) D(...) en uw oom, A(...) T(...) en kan derhalve bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie beschouwd worden. Bijgevolg kan aan dit document dan ook geen bewijskracht toegekend worden. De stempels en apostille op dit document van de gemeentelijke rechtbank van Deçan werden louter aan dit document toegevoegd om de handtekeningen op dit document te bevestigen. Hieruit blijkt geenzins, zoals u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal expliciet stelde, dat het hier om een verklaring gaat die uw vader en oom bij de politie hebben afgelegd en die daarna werd overgemaakt aan de gemeentelijke rechtbank van Decan, die zich vervolgens met deze zaak zou zijn gaan bezighouden (CGVS, p. 20). Aldus stroken uw verklaringen over dit document niet met de inhoud van dit document. Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal gaf u daarnaast te kennen dat u in Kosovo over andere bewijsstukken, waaronder de afschriften van de klachten van uw vader bij de politie, zou beschikken (CGVS, p. 15, 23, 25 en 26). Aangezien u tevens verklaarde contact te onderhouden met uw ouders in Kosovo, werd u daarom gevraagd deze stukken alsnog neer te leggen

op de zetel van het Commissariaat-generaal (CGVS, p. 4, 15, 23 en 27). U kreeg hiervoor tien werkdagen de tijd en stemde ermee in binnen deze termijn deze stukken aan ons te zullen overmaken (CGVS, p. 15, 23 en 27). Hoewel deze termijn reeds geruime tijd verstreken is, heeft u deze stukken (of kopieën daarvan) tot op heden niet neerlegd. In dit verband dient er op gewezen te worden dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker berust. Hij/zij moet in de mate van het mogelijke bewijzen aanbrengen van de feiten die hij/zij aanhaalt. Bij het ontbreken van dergelijke bewijzen dient hij/zij een aannemelijke verklaring te geven, wat u tot op heden tevens heeft nagelaten te doen.

Wat er ook van zij, vastgesteld dient te worden dat de door u aangehaalde aanvallen door onbekende personen tegen u en uw familieleden in Kosovo van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U haalde aan geen enkel vermoeden te hebben over de identiteit van de personen die u viseerden. Ook over hun motieven tast u in het duister. U heeft wel een vermoeden dat hun handelen verband houdt met uw tussenkomst in september 2009 toen u uw vriend L.(...) L.(...) ter hulp kwam (CGVS, p. 16 tem. 19). Aansluitend kan hier nog worden opgemerkt dat u verklaarde nooit problemen te hebben gekend met de autoriteiten in Kosovo (CGVS, p. 7).

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u als etnische Albanees voor uw problemen met deze onbekenden geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herharling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of de bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U gaf immers aan dat de politie naar aanleiding van het incident in het café in september 2009 en van de problemen die u en uw familieleden daarna kenden met een onderzoek is gestart. Zo kwam de lokale politie na deze vechtpartij in het café in september 2009 ter plaatse om de nodige vaststellingen te doen en getuigen te horen. Er werden toen tevens verklaringen afgenomen van u en uw vriend (CGVS, p. 14).

Naar aanleiding van de problemen die u en uw familieleden daarna kenden, heeft uw vader steeds probleemloos klacht kunnen indienen bij de politie van Deçan. Daar werden zijn verklaring steeds opgetekend en kreeg hij te horen dat ze een onderzoek naar de daders voerden en deze zaak ernstig namen (CGVS, p. 16, 20, 23 en 26). U werd in het kader van het onderzoek van de politie nogmaals door de politie gehoord op 23 mei 2010 (CGVS, p. 24). U meldde tot slot ook dat het onderzoek van de politie nog steeds lopende is en dat uw ouders sinds augustus 2010 speciale politiebescherming genieten (CGVS, p. 26). Dat de daders van bovengenoemde feiten nog steeds niet werd gevonden kan te wijten zijn aan allerlei oorzaken, zoals onbekendheid van de daders, gebrek aan getuigen, enzovoort. Er kan dan ook geenszins worden besloten tot een gebrek aan/onwil tot bescherming vanwege de plaatselijke autoriteiten. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt tevens dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2010 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De rest van de door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteitskaart, rijbewijs en uw geboorteakte bevestigen enkel uw identiteit en uw nationaliteit, die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een schending van de materiële motiveringsplicht en een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als een beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt dat de getuigenverklaring een officieel bewijsstuk is dat inhoudelijk niet wordt weerlegd door de commissaris-generaal. Omtrent de kritiek van de commissaris-generaal over het gebrek aan bijkomende documenten stelt verzoeker dat deze kritiek geen rekening houdt met de realiteit van de situatie ter plaatse. De motieven van de bestreden beslissing zijn niet juist, minstens niet draagkrachtig, verzoeker dient dan ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij de motieven van de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling niet weerlegt in haar verzoekschrift, noch hiervoor een aannemelijke verklaring geeft. De motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen. In hoofde van de verzoekende partij kan dienvolgens geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op de algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord. Tijdens het interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon hij zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze. Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan is dienvolgens niet aangetoond.

Met betrekking tot de neergelegde getuigenverklaring kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat aan dit document geen bewijswaarde kan worden gehecht aangezien deze verklaring afkomstig is van verzoekers vader en van zijn oom, die bezwaarlijk als objectieve bronnen van informatie kunnen worden beschouwd. De stempels en de apostille werden door de gemeentelijke rechtbank op dit document aangebracht louter om de handtekeningen ervan te bevestigen. Verzoekers verklaringen omtrent dit document, met name dat de getuigenis van zijn oom en vader door de politie werden genoteerd, vervolgens overgemaakt aan de rechtbank die zich nadien met de zaak is gaan bezighouden stroken bijgevolg niet met de inhoud van het document.

De Raad stelt vervolgens vast dat verzoeker, ondanks zijn verklaringen dat hij in Kosovo nog over andere stavingsstukken beschikt, dat hij nog steeds contact heeft met zijn ouders en akkoord ging om binnen een met de dossierbehandelaar van het Commissariaat-generaal overeengekomen termijn deze stukken voor te leggen, nog steeds geen bijkomende documenten heeft aangebracht. Verzoeker beperkt zich tot blote beweringen waar hij stelt dat er veel gevallen bekend zijn waarbij de Kosovaarse autoriteiten zich laks opstellen bij het afleveren van documenten. Hij staft dit niet met concrete, objectieve gegevens. Hoe dan ook blijft verzoeker in gebreke aan te tonen dat hij, indien het relaas al op waarheid zou berusten, geen beroep kan doen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige overheden. Uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt immers dat wanneer de Kosovaarse politie van misdrijven op de hoogte wordt gesteld ze anno 2010 op afdoende wijze actie onderneemt.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER